

ІННОВАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯМ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

The article is devoted to theoretical and practical aspects focusing innovative tools for enterprise management. The present state of innovative tools is analyzed. The innovative tools of enterprise are characterized.

У сучасних умовах інновації виступають як один з найважливіших каталізаторів розвитку цифрової економіки та її подальшого упровадження в усі аспекти повсякденного життя. Інновації стимулюють підприємства працювати в рамках постійної конкуренції і боротьби за економічні ринки. Саме тому в умовах цифрової економіки важливим постає питання інноваційних інструментів управління підприємством.

На сьогодні «цифрові» технології необхідні для зростання ефективності української промисловості, а в деяких секторах вони стають основою продуктових та виробничих стратегій. Їх перетворююча сила змінює традиційні моделі бізнесу, виробничі ланцюжки та обумовлює появу нових продуктів та інновацій [1].

Появі інноваційних елементів управління сприяло глибоке розуміння необхідності виокремлення управління, як окремого першочергового інтегрованого чинника впливу на очікувані результати діяльності господарюючих суб'єктів, без яких не можуть бути спроектовані і реалізовані ефективні технології розвитку, раціональне сполучення факторів виробництва, соціальних, інформаційних, облікових, фінансових, економічних та комерційних факторів успішної діяльності. Наукові розробки в напрямку визначення змісту і технологій інноваційного управління передбачають формування інноваційних ідей та технологій їх реалізації, які повинні спрямовуватись на скорочення часу прийняття рішень, підвищення продуктивності, забезпечення досягнення цілей і якості результатів керованих процесів і, одночасно, відігравати роль і розглядатись як носії усіх видів інновацій (економічних, технологічних, екологічних та інших) в господарському комплексі країни, галузях і господарюючих суб'єктах [2].

За даними «Global Innovation Index 2019» очолюють рейтинг провідних країн-інноваторів Швейцарія, США і Велика Британія, а група країн, в яку входять Індія, Кенія і В'єтнам, випереджає країни, які досягли того ж рівня розвитку. Україна в «Global Innovation Index 2019» посідає 47 місце, увійшовши до ТОП-3 країн економічної групи lower-middle income [3].

Стратегії і моделі інноваційного розвитку країни можуть бути ефективно реалізовані тільки завдяки відповідному управлінському інноваційному й організаційному супроводженню. Інноваційний розвиток саме систем управління та організаційно-правових форм господарювання, які повинні стати самостійними об'єктами інноваційних перетворень, а не тільки розглядатись як суб'єкти, що супроводжують, організують і регулюють різні види процесів інноваційного розвитку. Інноваційний розвиток управлінських процесів досі не отримав належної уваги і визначення свого місця в інноваційній теорії і практиці. Останнє негативно впливає на підвищення рівня інноваційності економіко-виробничих і соціально-економічних систем, реформаторських заходів. Швидка розбудова інноваційних процесів стає проблематичною. Без належної уваги до організаційних і управлінських інновацій виробничі й інші види інновацій в економічній сфері життя країни не зможуть бути ефективно використовуваними. Це мотивує необхідність доповнення складових концепцій інновацій і її розгляд не тільки в контексті сучасної економічної теорії, а й передусім теорії управління (інноваційне управління). Управлінські інноваційні важелі, інноваційні управлінські технології, науково-обґрунтовані й оптимальні управлінські рішення впливають на всі внутрішні й зовнішні фактори розвитку підприємства, на стан, якість і розвиток економічного і соціального середовища, на увесь спектр складових суспільного розвитку. При цьому цей вплив може бути і позитивним, і негативним. Генерація і інтеграція нових управлінських форм, управлінських моделей, методів і механізмів, типів управління заради побудови інноваційної системи економічного розвитку, які б забезпечили безперервний плин інноваційних процесів і здатні скоротити час, вартість і забезпечити максимальний результат інновацій стає необхідною передумовою інноваційного розвитку [4, с.22].

Отже, інноваційні інструменти управління підприємством в умовах цифрової економіки є важливим чинником, що визначають довгострокову стратегію у боротьбі за цифровий ринок, який формується під впливом інновацій.

Список використаних джерел:

1. Цифрова адженда України – 2020 (“Цифровий порядок денний” – 2020). Концептуальні засади (версія 1.0). Першочергові сфери, ініціативи, проекти “цифровізації” України до 2020 року. [Електронний ресурс] / НІТЕСН office. – грудень 2016. – 90 с. – Режим доступу: <https://uccr.org.ua/uploads/files/58e78ee3c3922.pdf>. – Назва з екрана. – Дата перегляду: 12.10.2019.

2. Ревенко Н.Г., Зеніна-Біліченко. Складові інструменти інноваційного управління в системі менеджменту підприємств. Ефективна економіка. № 12.2014. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=3631>

3. ВОІВ: оприлюднено глобальний інноваційний індекс 2019 року. URL: <https://ukrpatent.org/uk/news/main/wipo-gii-2019-25072019>

Бобровська О.Ю. Інноваційне управління як важіль і джерело інноваційного розвитку регіонів. Публічне управління. URL: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/putp/2011-4/doc/1/03.pdf>